

El dret dels nens a jugar, aprendre i desenvolupar-se disposant d'espais exteriors habitables, com reconeix UNICEF a la Convenció sobre els Drets de l'Infant (1990) en resposta al creixent sedentarisme i aïllament de la infància.

La urgència d'introduir i / o recuperar la naturalesa en els llocs de joc per a la infància i a l'aire lliure.
A més de ser una necessitat de justícia social i ambiental, és una via per mitigar el canvi climàtic.

Les possibilitats educatives dels patis escolars més enllà de les hores d'esbarjo, per a ser utilitzats en diferents situacions i activitats com a escenaris de salut, benestar, convivència i aprenentatge vivencial.

La necessitat de que tots els espais públics i en especial els de la infància siguin inclusius per donar resposta a l'enriquidora diversitat de totes les persones que viuen i conviuen en ells, en un marc d'equitat que promogui la cohesió social.

PATIOS HABITABLES

**Natura, joc
i convivència**

El valor de la participació de les comunitats educatives en els processos de transformació, que inclou els nens i les nenes i implica el seu reconeixement com a agents socials vàlids.

La necessitat de valorar i incrementar els llocs que contribueixen al bé comú i les cures i doten d'identitat a una comunitat.
Cal conèixer i protegir el patrimoni construït i entendre la ciutat existent com un bé comú.

La rellevància de la col·laboració i el compromís per a la millora dels patis escolars entre les comunitats educatives i altres agents com l'administració i professionals de diverses àrees: acadèmiques, tècniques i empresarials.

La consideració de pati com un lloc dinamitzador entre l'escola i el seu entorn. El pati és un espai que s'adapta, alhora que cohesionava i corresponsabilitza als seus habitants amb l'entorn en què es troba.